

Arrest

nr. 236 173 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 18 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 18 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd de Republiek Noord-Macedonië (voorheen: de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië) aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.1. Het is in casu duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Noord-Macedonië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kunnen worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. In de bestreden beslissing wordt op pertinente en correcte wijze gemotiveerd dat verzoeker er, net zoals zijn ouders (RvV X), niet in geslaagd is om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een terugkeer naar Noord-Macedonië aannemelijk te maken.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoeker geen valabele argumenten bijbrengt ter weerlegging of ontkrachting ervan nu hij in wezen niet verder komt dan het verwijzen naar algemene informatie en het tegenspreken en bekritisieren van de gedane vaststellingen.

Verzoeker maakt onder verwijzing van algemene landeninformatie gewag van discriminatie van Roma bij huisvesting, onderwijs en gezondheidszorg, zonder deze informatie verder op zijn concrete situatie te betrekken.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers ouders in het verleden over een huis in Noord-Macedonië, dat zijn vader verkocht voor hun komst naar België. Bijgevolg blijkt uit niets dat verzoeker en zijn ouders bij terugkeer niet opnieuw toegang zou kunnen hebben tot de woningmarkt in Noord-Macedonië.

Voorts blijkt uit niets noch toont verzoeker op concrete wijze aan dat hij en/of zijn ouders om redenen gelinkt aan de Vluchtelingenconventie of aan de definitie van subsidiaire bescherming voor zijn medische problematiek, aangetoond door verschillende documenten, niet bij de Noord-Macedonische

gezondheidsinstellingen terecht zou kunnen. Uit de verklaringen van zijn ouders bleek immers dat zij in het verleden beroep konden doen op medische verzorging in Noord-Macedonië.

Betreffende verzoekers moeilijkheden op het vlak van onderwijs en betreffende zijn nood aan permanente ondersteuning blijkt uit de bestreden beslissing dat "in de "education strategy 2018-2025" verschillende maatregelen gepland worden om kinderen met speciale onderwijsnoden te ondersteunen, waarbij er speciale

aandacht gaat naar inclusieve programma's. Mede dankzij diverse maatregelen om het inclusieve onderwijs te stimuleren – zo werden sinds 2016 vele tientallen speciale opvoeders aangeworven voor leerlingen en studenten met bijzondere noden – hebben leerlingen met bijzondere noden toegang tot het mainstream onderwijs. Er zijn in Macedonië eveneens speciale scholen aanwezig." Verzoeker toont ook hier niet op concrete wijze aan dat hij omwille van redenen in de Vluchtelingenconventie hier geen beroep op zou kunnen doen.

De Raad wijst erop dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. De commissaris-generaal merkt in deze nog op dat eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd. Uit niets blijkt dan ook noch toont verzoeker concreet aan dat hij, zoals in voorliggend verzoekschrift voorgehouden, geen of onvoldoende toegang zou hebben tot de in Noord-Macedonische beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Gelet op voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij in het verzoekschrift stelt dat geen rekening gehouden werd met zijn persoonlijke omstandigheden, zijnde een persoon van Rom-afkomst met ernstige mentale achterstand. Verzoeker slaagt er evenmin in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu hij slechts algemene landeninformatie aanhaalt.

De Raad benadrukt dat het loutere feit Roma te zijn en/of het behoren tot een bepaalde sociale groep, er niet automatisch op wijst dat verzoeker persoonlijk en systematisch wordt vervolgd. De vrees voor vervolging dient steeds in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke nu hij zich beperkt tot het verwijzen naar en citeren uit algemene rapporten.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Republiek Noord-Macedonië."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij op 18 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 18 mei 2020 stelt verzoekende partij dat de verwerende partij er ten onrechte van uitgaat dat zij als Roma in Noord-Macedonië toegang heeft tot bescherming tegen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Verzoekende partij meent dat geen rekening werd gehouden met de algemene omstandigheden in Noord-Macedonië en haar persoonlijke omstandigheden.

Verzoekende partij wijst erop dat het (bij haar verzoekschrift gevoegde) rapport "Roma in het Republic of Macedonia: Challenges and Inequalities in Housing, Education and Health" van de NGO 'Minority Rights Group International' spreekt over systematische discriminatie van Roma bij huisvesting, onderwijs en gezondheidszorg. Ze merkt vervolgens op dat volgens de verwerende partij zij in haar land van herkomst kan rekenen op organisaties zoals het European Roma Rights Centre of het Helsinki Committee for Human Rights, doch dit zijn, zo voegt verzoekende partij eraan toe, private organisaties die geen enkel gezag hebben van overheidswege en aldus geen enkele garantie bieden op daadwerkelijke bescherming.

Verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet schendt omdat de commissaris-generaal er verkeerdelijk van uitgaat dat er een daadwerkelijke bescherming aanwezig is in Noord-Macedonië tegen vervolging van overheidswege. De aanwezigheid van buitenlandse ngo's die mogelijks juridische steun kunnen bieden, biedt geen enkele garantie op een daadwerkelijke bescherming tegen dergelijke inbreuken. Ook de Noord-Macedonische ombudsman is zelf niet overtuigd van de functionaliteit van het systeem, zoals aangegeven in het originele verzoekschrift, aldus verzoekende partij die vervolgens een uitspraak van die ombudsman citeert.

Verzoekende partij vervolgt dat *“tevens geen rekening werd gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verzoekers in de bestreden beslissing. Zo is verzoeker een achttienjarige jongen met een ernstige mentale achterstand. Dit is een significant verschil met de individuele situatie van zijn ouders waar de bestreden beslissing uitsluitend naar verwijst.”*

Voorts laat verzoekende partij gelden dat de verwerende partij zeer beperkt motiveert waarom zij van mening is dat *“verzoekers voor hun problemen bij de Noord-Macedonische politie en justitie terecht kunnen”*. Ze acht deze motivatie niet afdoende om met zekerheid te stellen dat de Noord-Macedonische autoriteiten haar en haar ouders kunnen en/of willen helpen.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar pleitnota geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 3 maart 2020 opgenomen grond. De pleitnota van 18 mei 2020 houdt immers in wezen louter een samenvatting in van de middelen zoals ontwikkeld in het verzoekschrift. Verzoekende partij beperkt zich also tot het hernemen van eerder in haar verzoekschrift ontwikkelde grieven, doch ze formuleert geen repliek op de in voornoemde beschikking opgenomen grond.

Daar verzoekende partij zich louter beperkt tot het herhalen van eerder in het verzoekschrift uiteengezette argumentatie dient te worden vastgesteld dat zij deze grond tot verwerping niet ontkracht of weerlegt. De Raad beklemtoont nog dat de loutere verwijzing naar het feit Rom te zijn en naar de algemene situatie van Roma in Noord-Macedonië niet volstaat aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (*cf.* RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 3 maart 2020 aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Republiek Noord-Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS